

PERNILLA ZETTERMAN

Närheten och makten

Jag stannar framför den första bilden i utställningen och undrar vem, eller vad det är som tittar på mig. Efter en liten stund ser jag att det inte är någon som tittar på, utan som nosar efter mig.

Naturligtvis är det någon som tittar men ögonen finns inte med på bilden, bara mulen. Det räcker. Jag upplever sinnlig kontakt med ett stort mjukt gosedjur.

För gosedjur är de, hästarna, 4-500 kg gosedjur som varje liten hästflicka måste lära sig att bemästra. Klarar hon inte det så är det bara att lämna arenan.

När jag möter dessa flickorna står de självsäkert poserande med sina kapphästar. Tillvaron växlar mellan lek och allvar.

Tålmodig träning för tålmodiga instruktörer. Flickornas övningar lämnar spår i form av evighetscirklar i ridbanans sand.

Efter en stund störs den trivsamma känslan av närhet av en oroande underton.

Genom antydningar anar jag det ok hästarna underkastas som flickornas läromästare för livets kommande prövningar.

I vissa fall tvång av nödvändighet, i andra fall blir de offer för okänsligt kramande ömhetstörstande flickor, som inte förstått att nära relationer byggs med tillit och samförstånd och inte med makt och mutor(nåja, man kommer ganska långt med morötter).

Utställningen består av foto och DVD. Fotografierna ger ett nästan kliniskt intryck, som tagna i ateljé. Lite torv eller ett strå av hö avslöjar att hästen just bökat runt i boxen.

Åk och se utställningen, den är vacker, sensuell, rolig och oroande. Definitivt värd resan och trasset med parkeringsbommar.

Ina Palm